

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกจะสามารถเข้าถึงความรู้ได้เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงลูกๆ ที่กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่จะสามารถจดจำพอ
- คำถาม:** เนื่องจากความผิดพลาดหนึ่งประการใดที่มนุษย์พูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ?
- คำตอบ:** มนุษย์ได้พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุดและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเข้าใจว่าดวงวิญญาณนั้นมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ อย่างไรก็ตาม เพียงชีพบาบาเท่านั้นที่มีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ท่านไม่ได้มีประสบการณ์ของความทุกข์หรือความทรมาน ความอ่อนหวานหรือความขมขื่น ดวงวิญญาณพูดว่า: สิ่งนั้นเป็นเรื่องเปรี้ยว พ่อพูดว่า: พ่อไม่ถูกระทบด้วยสิ่งใด พ่ออยู่เหนือผลกระทบของสิ่งเหล่านี้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และพ่อพูดความรู้เดียวกันนั้นให้กับลูก
- เพลง:** ฉันได้มาจากการปลุกโศกของฉัน

โอม ซานติ ใครพูดเช่นนี้? ดวงวิญญาณพูดเช่นนี้ด้วยอวัยวะเหล่านี้ ดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ ฉัน ดวงวิญญาณได้รับร่างกายนี้และนั่นคือเมื่อฉันได้อยู่อย่าง “ใช้เสียง” ฉันได้กระทำการประเภทต่างๆ มากมายด้วยร่างกาย ก่อนอื่นใดลูกต้องมีศรัทธา ในชุมชนทางจิตอื่นๆ เป็นมนุษย์พูดกับมนุษย์ เป็นผู้ที่มีการร่างกายที่พูดที่นั่น พวกเขาจะพูดว่า: ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่นั่นผู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น สิ่งต่างๆ เหล่านั้นมิได้คงอยู่ที่นั่น ลูกเข้าใจว่าลูกคือดวงวิญญาณและร่างกายนั้นเป็นอวัยวะของลูก ดวงวิญญาณกำลังรับฟังพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด และท่านมีชื่อเดียวเท่านั้น คือชีวา ในเวลานี้ลูกๆ กำลังนั่งที่นั่นเพื่อรับฟังท่าน ใครกำลังพูดกับลูก? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกพูดว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” โยคะของสติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่ง ชีวามายถึง “จุด” ดวงวิญญาณคือจุดและพระเจ้าก็คือจุดด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ท่านนั้นเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือพ่อและดวงวิญญาณคือลูกๆ ลูกต้องเข้าใจว่า: “ฉันดวงวิญญาณได้กลายเป็นลูกของพ่อเหนือโลกของฉันด้วยร่างกายนี้” ลูกๆ ต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ในสถานที่อื่นๆ ทั้งหมด เป็นมนุษย์ที่อธิบายแก่นมนุษย์ ในสถานที่ใดก็ตามที่ซึ่งพวกเขาศึกษากิตะ พวกเขาจดจำกิตะและพูดด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าพูดสิ่งนี้และสิ่งนั้นในกิตะ พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าพูดกิตะในรูปที่มีตัวตน บ้างก็นั่งและถ่ายทอดพระเวทย์และคัมภีร์ มนุษย์เขียนพระเวทย์ พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนไม่ได้เขียนพระเวทย์ ไวยาสนั้นเป็นมนุษย์ ไวยาสนไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือจุด ลูกๆ นั้นอยู่ในรูปที่มีตัวตน พวกเขามีรูปที่มีตัวตน ในขณะที่พ่อนั้นไม่มีตัวตน พ่อพูดว่า: พ่อไม่เคยกลับมาใหญ่หรือเล็ก ลูกได้กลับมาใหญ่หรือเล็ก พ่อเรียกว่าพ่อสูงสุด เริ่มแรกมนุษย์เป็นเด็กๆ และแล้ว เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้น พวกเขาก็กลายเป็นพ่อแม่และกลายเป็นเด็กๆ อีกครั้ง พ่อเป็นพ่อเสมอ พ่อไม่ได้กลายเป็นลูก พ่อมีเพียงชื่อเดียวเท่านั้นคือชีวา ลูกได้รับ 84 ชื่อเพราะลูกใช้ 84 ชาติเกิด ฉัน พ่อสูงสุด อยู่ในรูปของจุด เป็นเพียงว่าผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทำให้รูปของพ่อใหญ่โตอย่างยิ่งเพื่อที่จะกราบไหว้บูชา พ่อ บางครั้งพวกเขาก็ทำรูปบูชาที่ใหญ่โตมากของใครบางคน พวกเขาทำรูปบูชาที่ใหญ่มากของพระพุทธเจ้า ไม่สามารถที่จะมีมนุษย์ที่สูงอย่างยิ่งเช่นนั้น พวกเขาเพียงแค่ให้ความนับถือในวิธีนั้น พวกเขาเชื่อว่าพระพุทธเจ้าใหญ่โตมาก พ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อหนึ่งนี้และให้คำแนะนำของตัวท่านเอง ลูกเรียกพ่อว่าชีวา ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่า: ลูกต้องเข้าใจว่าลูกมาอยู่เบื้องหน้าชีพบาบาที่ไม่มีตัวตนเป็นการส่วนตัว พ่อเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเสมอ พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ดวงวิญญาณสูงสุดหนึ่งนี้และอธิบายดวงวิญญาณมีความรู้ มีการร้องเพลงว่า: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านกำลังพูดความรู้นี้แก่พวกเรา ก่อนอื่นใด ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องไม่กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง อย่างไรก็ตาม ตามละคร ลูกต้องกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ผู้นี้เป็นลูกด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณกำลังได้รับมรดกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นปู่ ในความสัมพันธ์ทางโลกเพียงบุตรชายเท่านั้นที่ได้รับมรดก ลูกสาวไม่ได้รับมรดก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณ ลูกแต่ละคนนั้นมีสิทธิ์ ลูกเคยเป็นของพ่อ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด และลูกเป็นของพ่อในเวลานี้ ลูกพูดว่า: โอ้ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ลูกร้องเพลงสรรเสริญท่าน ใครร้องเพลงเช่นนี้? ดวงวิญญาณ นั่นคือพ่อทางร่างของร่างกายในขณะนี้ผู้เดียวนี้คือพ่อของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเรียกหา: โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ลูกเคย

จดจำพ่อที่ไม่สูญสลายเพราะไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ในอาณาจักรของราวัน การจดจำระลึกพอเริ่มต้นขึ้นในเวลา
อาณาจักรของราวันเริ่มต้น ลูกต้องจดจำพ่อเท่านั้นเพราะเป็นไปด้วยพ่อเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดก ที่นี่ มนุษย์จดจำ
มากมาย กูรูทำให้ลูกลืมการจดจำระลึกถึงของผู้เดียว หากพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและแล้วเราควรจะ
เรียกใครว่าพระเจ้าหรือพ่อ? พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ลูกๆ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ขณะที่กำลังนั่งและ
เคลื่อนไหวไปมา ให้จดจำนั้น พ่อของลูก ให้เข้าใจว่าลูกกำลังทำตามศรัทธา ฉัน ดวงวิญญาณกำลังรับประทานในการ
จดจำระลึกถึงบาบา บาบาของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึง จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก โยคะไม่
เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! อย่างไรก็ตาม ชื่อของพ่อลูกทำให้หายไป ศรีภคคณะเป็นเพียงเด็ก อย่างแน่นอนที่พ่อให้
ผลรางวัลที่ใหญ่หลวงอย่างยิ่งแก่ลูก พ่ออธิบายว่า: ลีมร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมด ชื่อเหล่านั้นทั้งหมดมีการ
ให้ไว้ภายหลัง ดังนั้น ลูกควรจะเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาความรู้กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีโรงเรียนอื่นใดที่ซึ่ง
พวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าเริ่มแรกลูกนั้นสโตประธานและแล้วลูกก็ไปผ่านสภาพของสโต ไรโซ
และตโม อัลลอยด์ปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ พ่อไม่เคยมีอัลลอยด์ในพ่อ พ่อเป็นทองแท้เสมอ ลูกๆ ดวงวิญญาณ
ทั้งหมดกลายเป็นยุคเหล็กในเวลานี้ มามาก็จะพูดด้วยเช่นกันว่า: ฉันกำลังบอกลูกถึงสิ่งที่ฉันได้ยินมาจากชีพบาบา ชีพบา
บาท่านนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก อย่างแท้จริงที่เวลานี้เราเป็นของ
บาบา ท่านกำลังสอนพวกเรา พวกเรากำลังจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตด้วยการศึกษากับบาบา การได้รับการหลุดพ้นใน
ชีวิตหมายถึงลูกต้องเข้าไปในร่างกายแต่มีประสบการณ์ของความทุกข์ ทุกคนได้รับการหลุดพ้นแต่ทุกคนมาตามลำดับกันไป
สู่การหลุดพ้นในชีวิต ทุกดวงวิญญาณกลับมาหลุดพ้น พ่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร พ่อพูดว่า: พ่อ
ปลดปล่อยลูกและทำให้ลูกหลุดพ้นในชีวิต และแล้ว บ้างก็ใช้ชาติเกิดมากมายเท่านั้นและผู้อื่นก็ใช้ชาติเกิดมากมายเท่านั้น ทุก
คนได้อยู่อย่างหลุดพ้นในชีวิต มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ผู้ก่อตั้งศาสนา
ทั้งหมดเวลานี้อยู่อย่างตโมประธานขณะที่กลับมาใช้ชาติเกิด พ่อมาและปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์นี้และเหตุนี้เองพ่อ
จึงเรียกว่าเป็นผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต การหลุดพ้นหมายถึงการไปยังบ้านของ
ลูกในดินแดนแห่งความเงียบสงบ พ่อมาที่นี่จากอาณาเขตสูงสุดด้วยเช่นกันซึ่งเรียกว่าเป็นโลกที่อยู่เหนือทุกสิ่ง (ปรโลก)
ลูกจดจำดินแดนนิพพานและดินแดนแห่งสวรรค์ สวรรค์และนรกคงอยู่ที่นั่น ในเวลานี้ ทุกคนเข้าใจว่านี่คือนรก พวกเขา
เฝ้าแต่ได้รับความทุกข์มากมายอย่างยิ่ง พวกเขาเขียนเรื่องที่นากลัวอย่างยิ่งไว้ในกาฐาปุรนา (คัมภีร์ของฮินดู) ที่ทำให้
ผู้คนนั้นอยู่อย่างหวาดกลัวและเหตุนี้เองจึงได้รับการปกป้องจากการทำบาป เหตุนี้เองพวกเขาจึงนั่งและแต่งเรื่องราว
เหล่านั้นขึ้น พวกเขาเริ่มเขียนคัมภีร์เช่นนั้นในยุคทองแดง พ่อพูดว่า: พ่อมาและสร้างศาสนาบราห์มินด้วยบราห์มา และ
แล้วพวกเขาก็ได้กลายเป็นสุริยวงศ์และจันทราวศ์ ในสองยุคเหล่านั้นไม่มีใครมาเพื่อก่อตั้งศาสนา และแล้วคนแล้วคน
เล่า พวกเขาทั้งหมดก็เฝ้าแต่ลงมา ตามลำดับกันไปและรู้ถึงศาสนาของพวกเขาเอง ศาสนาเทพนี้หายไปและแล้วพวกเขาก็
จะไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพอีกต่อไป ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะเรียกว่าศรีศรีหรือสูงส่งได้อย่างไร? เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้
ลูกสูงส่ง เหล่าเทพเรียกได้ว่าสูงส่ง มีรูปบูชาของพวกเขาอยู่มากมาย แต่ผู้คนไม่เข้าใจว่าเมื่อไรที่ศาสนาเทพคงอยู่หรือใคร
ก่อตั้งศาสนานั้น พวกเขาอยู่ระยะเวลาของยุคทองออกไป เวลานี้บาบาพูดว่า: ลูกๆ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ จดจำ
พ่อ เวลานี้การเล่นมาถึงจุดจบ ลูกไม่สามารถจะเห็นหรือรู้ว่าประตูสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตกำลังเปิดขึ้น?
ผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกสามารถที่จะมองเห็นได้ ที่นี่ (ในโลก) สมญาของ
แม่ของชาวโลกนั้นให้ไว้กับใครคนใดคนหนึ่ง ในความเป็นจริง เป็นผู้ที่ เป็นจกัต์อัมบา แม่ของชาวโลก ไม่มีผู้ที่จะ
สามารถเป็นพ่อของชาวโลก ครูและจกัต์กูรูด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าผู้คนให้ชื่อมากมายแก่พวกเขาเอง พวกเขาก็ไม่ได้เป็น
เช่นนั้น เป็นความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงมากระหว่างลักษณะและนารายณ์กับผู้ที่มีกิเลส เหล่านั้นที่ให้สมญาเหล่านั้นแก่
ตนเอง มนุษย์กลายเป็นผู้ที่บุดดู (โง่เขลา) อย่างยิ่ง พวกเขาได้หลงลืมศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและนำสมญา
เหล่านั้นให้กับตนเอง ในความเป็นจริง เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่มีสถานภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด มีผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อ
ชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสเดียวเท่านั้น ถึงแม้ว่าลูกจะเรียกท่านว่าราม ท่านก็เป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนเดียวกัน พ่อพูดว่า: ผู้คนของบา
รัตไม่ได้รับรู้ถึงศาสนาของพวกเขาเองว่า เมื่อใดที่มีการก่อตั้งขึ้นหรือใครที่ก่อตั้ง บ้างก็จดจำเทพเจ้า บ้างก็จะจดจำภคคณะ
และผู้อื่นก็จะจดจำกูรูของพวกเขา พวกเขาแม้กระทั่งติดรูปภาพของกูรูของพวกเขา ลูกไม่มีสิ่งใดที่จะต้องทำกับรูปภาพ ผู้
เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์(ปราศจากรูป) นั่นคือวิจิตรา(ผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์) ดวงวิญญาณก็ปราศจากภาพลักษณ์
เช่นที่พ่อนั้นปราศจากภาพลักษณ์ ท่านเองเดียวกัน ลูกๆ นั้นก็ปราศจากภาพลักษณ์ด้วย เป็นดวงวิญญาณนั้นที่รับฟัง บา
บายิมร่างกายนี้มาใช้ พ่อพูดว่า: พ่อจะสามารถให้ความรู้โดยที่ไม่มีการคำนวณของวัตถุธาตุได้อย่างไร? พ่อจะสามารถสอน
ราชาโยคะได้อย่างไร? เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นพระเจ้า ท่านต้องมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาแสด
งภคคณะลอยมาบนใบโพธิ์ในมหาสมุทร ไม่ได้มีสิ่งใดเช่นนั้น ภคคณะคือเจ้าชายแรกของโลก ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น

นั่นเป็นอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยกและแล้วก็มีความเป็นสองภาค และแล้ว ศาสนาต่างๆ มากมายก็เฝ้าแต่มีการก่อตั้งขึ้น ดังนั้น ลูกๆ ต้องเข้าใจว่าบาบาเข้ามาในร่างนี้และสอนพวกเรา บาบาพูดว่า: พ่อฉันปราศจากร่าง พ่อให้ความรู้แก่ลูกผ่านร่างกายนี้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อลูกเพียงแต่พูดว่า “พระเจ้า” หรือ “ดวงวิญญาณสูงสุด” ลูกก็ลืมความสัมพันธ์ของพ่อ ลูกลืมว่าพระเจ้าเป็นพ่อและลูกได้รับมรดกจากท่าน ท่านเป็นพ่อของพวกเรา เป็นผู้สร้าง และพวกเราเป็นสิ่งสร้างของท่าน ท่านสร้างพวกเราขึ้น ใครบางคนนั้นเป็นผู้สร้าง บาบาอธิบายแล้วว่า ผู้ชายนั้นเป็นบราห์มาที่มีชีวิตจำกัด: พวกเขาสร้างลูกๆ ก่อนอื่น มีการนำผู้หญิงมาเลี้ยงดู และแล้วก็มีการสร้างลูกๆ ผ่านเธอ บาบาพูดว่า: พ่อสร้างผ่านผู้นี้ด้วยเช่นกันว่า อย่างแน่นอนที่ผู้หญิงนั้นเป็นที่ต้องการ ลูกพูดกับบาบาว่า: ท่านเป็นแม่และพ่อ ดังนั้น ท่านได้นำลูกๆ มาเลี้ยงดูผ่านผู้นี้ ผู้นี้กลายเป็นแม่และนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านเขา ดังนั้นลูกจึงเรียกว่าเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกเป็นของพ่อผ่านผู้นี้ มีสิ่งที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง พวกเขาไม่ได้ถูกอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ พ่อฉันเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ จานีจันนฮาร์ ผู้คนคิดว่าพระเจ้าล่วงรู้ถึงสิ่งที่อยู่ภายในทุกคนและท่านเป็นผู้อ่านความคิด ท่านจะเป็นผู้อ่านความคิดของทุกคนมากมายอย่างยิ่งได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อคือผู้มีชีวิต ผู้เป็นสัจจะ ดวงวิญญาณนั้นมีชีวิตด้วยเช่นกัน ร่างกายนั้นหลอกลวง ร่างกายนั้นเฝ้าแต่มีการเปลี่ยนแปลง ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดวงวิญญาณนั้นไม่ตาย ดวงวิญญาณเข้าถึงความรู้นี้ พ่ออธิบาย: พ่อคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ นั่นคือ พ่อไม่ถูกกระทบด้วยความสุขหรือความทุกข์เลย หรือในสิ่งที่ขมหรือหวาน พ่อฉันเป็นอิสระจากผลกระทบของสิ่งนั้น พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และผู้คนที่พูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ เพราะดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นคือหนึ่งเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกัน บุคคลหนึ่งพูดบางสิ่งและทุกคนก็เริ่มที่จะทำตามเขา พ่อพูดว่า: พ่อมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ พ่อไม่ได้พบว่าสิ่งใดเปรี้ยวหรือเค็ม ดวงวิญญาณของผู้นี้พูดว่าสิ่งนี้เปรี้ยว พ่อมีความรู้ของทั้งโลกซึ่งต่อมาพ่อได้สอนดวงวิญญาณ ลูกแต่ละคนต้องเข้าใจว่านั่น ดวงวิญญาณกำลังรับฟังพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่นี้ คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดของพระเจ้าอย่างแท้จริง ลูกควรจะมีศรัทธาว่า: พระเจ้า ผู้สร้างคือหนึ่งเดียว สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือบารัต บารัตนั้นเรียกว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย บารัตนี้คือสถานที่เกิดของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ นี่เป็นดินแดนที่สูงส่งอย่างยิ่ง กำลังจะเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ที่นี้ ลูกรู้ว่าพ่อกำลังเพาะต้นอ่อนของศาสนาเทพอีกครั้งหนึ่ง ผู้ที่เป็นของศาสนานี้จะมาและประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา สิ่งนี้เรียกว่าเป็นต้นอ่อน บาบาอธิบายแล้วว่า: ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บาบา กำลังสอนพวกเรา พวกเรากำลังรับฟังด้วยหูเหล่านี้ พวกเรากำลังศึกษาและกำลังสอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลืมภาพลักษณ์ อยู่อย่างปราศจากภาพลักษณ์และจดจำพ่อผู้ปราศจากภาพลักษณ์ นำร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างกายของลูกทั้งหมดออกไปจากสติปัญญาของลูก ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

2. ต้นอ่อนของศาสนาเทพกำลังมีการเพาะหว่าน ดังนั้น อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง

พร: พร: ขอให้ลูกสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอและมีโชคแห่งความสุขและก้าวต่อไปข้างหน้าด้วยการไตร่ตรองความรู้ อย่างสนุกสนาน

นี่ไม่ใช่แค่ความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น แต่เป็นความรู้ที่สนุกสนานมาก ทุกวัน เพียงแค่จดจำสมญาใหม่ของคุณ ฉันเป็นดวงวิญญาณ แต่เป็นดวงวิญญาณประเภทไหน? บางครั้ง ฉันเป็นดวงวิญญาณของศิลปิน บางครั้งเป็นดวงวิญญาณของนักธุรกิจ จงเฝ้าแต่ก้าวต่อไปข้างหน้าอย่างสนุกสนานด้วยวิธีนี้ เช่นเดียวกับที่พ่อได้ให้ความบันเทิง: บางครั้งท่านกลายเป็นคนชักผ้า บางครั้งก็เป็นผู้สร้างโลก บางครั้งผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง พ่อเป็นเช่นไรลูกก็เป็นเช่นนั้น ไตร่ตรองความรู้ที่สนุกสนานนี้ด้วยวิธีนี้และอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและลูกจะได้รับการกล่าวว่ามีโชคแห่งความสุข

คติพจน์: ผู้รับใช้ที่แท้จริงคือผู้ที่ทุกๆ เส้นเลือด นั่นคือ ทุกๆ ความคิดเต็มไปด้วยเลือดแห่งความจริงจังและความกระตือรือร้นสำหรับงานรับใช้

*** โอม ชานติ ***